

ни на истинни, добыва ни силата на боговетъ, богатството е безцѣненъ имотъ, то е най силныйтъ и най покорныйтъ нашъ слуга.

Лукавийтъ египтянинъ искаше да очуди прекрасната Неаполитанка чрезъ краснорѣчіето си и чрезъ богатството си; той искаше да възбуди въ нея желаніето на придобыванъето на изложеното предъ очитъ ѝ богатство, надѣяше са че прелеститъ на съкровищата му ще са оградятъ на него и че тя най-подиръ щѣше да слѣе въ едно и съкровищата и притежателя имъ. Между туй Иона наченъ да осѣща едно малко смущеніе отъ страстнитъ думы на Арбака, който до сега и са показваше толкъсь скъпъ на подобни фразы, чрезъ които чловѣцитъ обожаватъ красотата; и тѣй чрезъ тънкото онуй искусство, косто е единичкото средство на прекрасныя полъ тя са стараше за да са отбрани отъ пуснатитъ право на нея стрѣлы като даваше на думитъ на египтянина смислъ противенъ на пламенната му страсть. Нема нищо по слабо отъ подобна защита, която прилича на магята на американскій вълшебникъ който иска съ движеніето на перото да възвърне бурята.

Египтянинтъ са намѣрваше въ упоеніе увлеченъ повече отъ прелеститъ нежели отъ хубостъта на Иона и не можеше да обуздае стремителностьта на огня който го распалваше. Увы! перото имаше сила само противъ тихия зефиръ, но бѣдствуваше да са грабне отъ бурята.

Влѣзохъ най послѣ въ една зала послана съ сребротъкана постилка, и египтянина като плеснъ съ ржцѣ, тосъ часъ като по вълшебство са подигнъ отъ пата трапеза приготвена и въ сжщото време са намѣри предъ Иона единъ столъ или по добръ единъ престолъ покритъ съ багряница, и армоинческа мелодія отъ невидима музыка са чу задъ завѣсата.

Арбакъ сѣднъ при краката на Иона, а виночерпцы на пиршеството бѣхъ момы прекрасны като амуры.

Музиката постепенно преставаше и египтянинтъ рече на прѣ-красната си събѣсъдница слѣдующитъ думы.

— Дохождало ли ти е нѣкога на умъ, ученице моя, отъ какъ си са родила въ този пълень отъ сумнѣнія и мракъ свѣтъ, дохождало ли ти е на умъ да пожелаешъ да надникнешъ и въиъ отъ него? Пожелавала ли си нѣкога да подигнешъ завѣсата на бждщето и да испыташъ въ царовището на орисницата сѣдбата на бждщы работы? защото не е само минжлото пълно отъ мракъ, и бждщето има своитъ привидѣнія и мракове. Когато дохожда минутата, животътъ влѣзва въ тѣзи мракове оплѣтяващи тогасъ и движущы са по земя-